2024/2354

10.10.2024

EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING (EU) 2024/2354

af 11. april 2024

om decharge for gennemførelsen af budgettet for Den Europæiske Unions agenturer for regnskabsåret 2022: resultater, økonomisk forvaltning og kontrol

EUROPA-PARLAMENTET,

— der henviser til sine afgørelser om decharge for gennemførelsen af budgettet for Den Europæiske Unions agenturer for regnskabsåret 2022,

— der henviser til Kommissionens rapport om opfølgningen på decharge for regnskabsåret 2021 (COM(2023)0384),

— der henviser til Revisionsrettens årsberetning om EU-agenturerne for regnskabsåret 2022, med agenturernes svar ([1]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ([2]), særlig artikel 68 og70,

— der henviser til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/715 af 18. december 2018 om rammefinansforordningen for de organer, der er nedsat i henhold til TEUF og Euratomtraktaten og omhandlet i artikel 70 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([3]), særlig artikel 105,

— der henviser til forretningsordenens artikel 100 og bilag V,

— der henviser til udtalelser fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender,

— der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0118/2024),

A. der henviser til, at denne beslutning for hvert enkelt organ, der er omhandlet i artikel 70 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046, indeholder de horisontale bemærkninger, der ledsager dechargeafgørelserne i henhold til artikel 262 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 og artikel 3 i bilag V til Parlamentets forretningsorden;

B. der henviser til, at denne beslutning ligeledes for Euratoms Forsyningsagentur indeholder de horisontale bemærkninger, der ledsager dechargeafgørelsen i henhold til artikel 262 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 og artikel 3 i bilag V til Parlamentets forretningsorden;

C. der henviser til, at EU-agenturer bør fokusere på missioner med en klar europæisk merværdi, og at tilrettelæggelsen af sådanne missioner i EU-skatteydernes bedste interesse bør optimeres for at undgå overlapninger;

D. der henviser til, at dechargemyndigheden inden for rammerne af dechargeproceduren sigter mod at understrege den væsentlige betydning af at styrke EU-institutionernes demokratiske legitimitet; der henviser til, at dette indebærer øget gennemsigtighed og ansvarlighed samt gennemførelse af performancebaseret budgettering og sikring af god forvaltning af menneskelige ressourcer;

([1]) EUT C, C/2023/594, 27.10.2023.
([2]) EFT L 193 af 30.7.2018, s. 1.
([3]) EUT L 122 af 10.5.2019, s. 1.

1. bemærker, at det kumulerede beløb for 2022-budgettet for de 33 decentrale EU-agenturer beløb sig til ca. 3 471 mio. EUR i forpligtelsesbevillinger, hvilket svarer til en stigning på 8,2 % i forhold til 2021, og beløb sig til 3 035 mio. EUR i betalingsbevillinger, hvilket svarer til et fald på 1,78 % i forhold til 2021; bemærker endvidere, at omkring 2 781 mio. EUR af de 3 035 mio. EUR i betalingsbevillinger blev finansieret over Unionens almindelige budget, hvilket udgjorde 74,85 % af agenturernes samlede finansiering i 2022 (sammenlignet med 77,27 % i 2021); anerkender endvidere, at omkring 935 mio. EUR blev finansieret af gebyrer og afgifter og af direkte bidrag fra deltagende lande (en stigning på 28,23 % i forhold til 2021);

2. bemærker, at det samlede endelige budget for 2022 (efter ændringsbudgetter) for alle decentrale EU-agenturer var ca. 16 % højere end for 2021, mens inflationsraten i Unionen nåede op på 11,5 % i oktober 2022; bemærker i denne forbindelse, at stigningen i visse agenturers budget fra 2021 til 2022 har været betydelig, idet den udgør mere end + 60 % (for ENISA, eu-LISA og EFCA), ca. 30 % eller mere (for ELA, EEA og Frontex) og mere end + 20 % (for EUSPA og EUAA);

3. bemærker, at Revisionsretten i sin årsberetning om EU-agenturerne for regnskabsåret 2022 (»Revisionsrettens beretning«) konkluderer, at Revisionsrettens revision af agenturernes årsregnskaber for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2022, gav mindre positive resultater end det foregående år (2021), idet svagheder i forbindelse med offentlige udbud fortsat var den vigtigste kilde til regelstridige betalinger;

Væsentligste risici konstateret af Revisionsretten

4. noterer sig på baggrund af Revisionsrettens beretning, at den samlede risiko med hensyn til rigtigheden af agenturernes regnskaber, der er opstillet efter anvendelse af de regnskabsregler, som Kommissionens regnskabsfører har fastlagt, og som er baseret på internationale regnskabsstandarder, samlet set er lav ligesom i 2021;

5. understreger, at Revisionsretten ifølge sin beretning vurderer den samlede risiko vedrørende lovligheden og den formelle rigtighed af de indtægter, der ligger til grund for agenturernes regnskaber, til at være lav i de fleste agenturer og til at være middelhøj i de agenturer, der er delvist selvfinansierende, og som er omfattet af specifikke forordninger om opkrævning af gebyrer og andre bidrag til indtægtssiden, som det var tilfældet i 2021;

6. bemærker, at Revisionsretten vurderer, at risikoen vedrørende lovligheden og den formelle rigtighed af de betalinger, der ligger til grund for agenturernes regnskaber, samlet set er middelhøj, men kan variere fra lav til høj for specifikke budgetafsnit; bemærker, at Revisionsretten vurderer, at risikoen for afsnit I (Personaleudgifter) samlet set er lav, for afsnit II (Administrationsudgifter) vurderes risikoen som middelhøj, og for afsnit III (Aktionsudgifter) vurderes risikoen at være lav eller høj afhængigt af det pågældende agentur og arten af dets aktionsudgifter; påpeger, at Revisionsretten vurderer, at risikoen for så vidt angår afsnit III er den samme som under afsnit II, men eftersom der er langt større beløb på spil under afsnit III, vurderes virkningen at være højere;

7. bemærker med bekymring, at Revisionsretten for femte år i træk vurderer risikoen vedrørende forsvarlig økonomisk forvaltning som middelhøj, primært i forbindelse med offentlige udbudsprocedurer, som ikke sikrede, at der blev opnået den bedst mulige værdi for pengene; bemærker endvidere, at offentlige midler altid skal anvendes effektivt under hensyntagen til skatteydernes interesser;

8. bemærker, at Revisionsretten vurderer risikoen vedrørende budgetforvaltningen som lav, idet Revisionsrettens revision viste et højt niveau af fremførsler af forpligtede bevillinger, der dog ifølge Revisionsretten var begrundet i aktionernes flerårige karakter eller i årsager, som lå uden for agenturernes kontrol; opfordrer agenturerne til at styrke deres budgetforvaltning og finansielle planlægning ved at fastsætte ambitiøse finansielle nøgleresultatindikatorer og aktivt overvåge de finansielle og budgetmæssige resultater i løbet af året med henblik på at fastholde fremførslerne på en acceptabel procentdel;

9. minder om, at Revisionsretten i 2020 afprøvede automatiserede revisionsprocedurer i forbindelse med revisionen af flere forvaltningsorganers regnskaber; bemærker, at Revisionsretten i 2021 udvidede anvendelsen af sådanne procedurer til alle agenturer, men at Revisionsretten — for så vidt angår decentrale agenturer — anvendte ti procedurer, der alene vedrører lønninger; anerkender Revisionsrettens engagement i at udvide anvendelsen af digital revisionsteknologi til andre områder og til samtlige agenturer; glæder sig i denne forbindelse over det pilotprojekt, som Revisionsretten iværksatte i 2022 for at digitalisere aspekter af revisionen af agenturernes offentlige udbud; opfordrer Revisionsretten til at holde dechargemyndigheden underrettet om resultatet af det pågældende pilotprojekt;

10. glæder sig over, at Revisionsretten har erklæret, at agenturerne i de fleste tilfælde (67 ud af 121 bemærkninger, der ikke var blevet adresseret ved udgangen af 2021) har truffet korrigerende foranstaltninger for at adressere tidligere års revisionsbemærkninger; bemærker dog med bekymring, at der er sket en stigning i antallet af bemærkninger fra tidligere år, som stadig var udestående ved årets udgang, fra 48 i 2021 til 54 i 2022; opfordrer alle de berørte agenturer til at finde frem til de rigtige korrigerende foranstaltninger og fortsætte deres bestræbelser på at følge op på Revisionsrettens bemærkninger, som er igangværende eller udestående;

Budgetmæssig og økonomisk forvaltning

11. understreger med tilfredshed, at der ifølge Revisionsrettens beretning blev afgivet en revisionserklæring uden forbehold om rigtigheden af regnskaberne for samtlige agenturer; bemærker desuden, at Revisionsretten for alle agenturer har afgivet en erklæring uden forbehold om lovligheden og den formelle rigtighed af de indtægter, der ligger til grund for regnskaberne; bemærker, at Revisionsretten har afgivet en erklæring uden forbehold om lovligheden og den formelle rigtighed af de betalinger, der ligger til grund for regnskaberne, for alle agenturer på nær fire: Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer (CdT), Agenturet for Uddannelse inden for Retshåndhævelse (Cepol), Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC) og Agenturet for den Operationelle Forvaltning af Store IT-systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA); bemærker med bekymring, at Revisionsretten afgav erklæringer med forbehold på grund af regelstridige udgifter på 1,3 mio. EUR (for CdT), 4,26 mio. EUR (for Cepol), 0,6 mio. EUR (for ECDC), hvilket førte til, at Revisionsretten anslog et samlet beløb for regelstridige udgifter, der udgør 2,8 % af de samlede betalingsbevillinger i 2022, og 17,8 mio. EUR (for eu-LISA);

12. bemærker, at Revisionsretten for så vidt angår regnskabernes rigtighed kom med »supplerende oplysninger« for Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA), Den Europæiske Unions Jernbaneagentur (ERA), Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA), Den Europæiske Unions Asylagentur (EUAA), Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust), eu-LISA og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex); bemærker, at punktet med »supplerende oplysninger« for EMA vedrørte det vedvarende problem angående lejekontrakten for dets tidligere lokaler i London, der gælder frem til 2039, uden bestemmelser om opsigelse før tiden og med potentielle forpligtelser anslået til 366 mio. EUR pr. 31. december 2022, samt den usikkerhed, der er forbundet med de finansielle resultater i det øverste moderselskab til det selskab, som har fremlejet de pågældende lokaler; er klar over, at Europa-Parlamentets Budgetudvalg den 11. januar 2024 havde en drøftelse med myndigheden om en potentiel ændring af EMA's fremleje af agenturets tidligere hjemsted i London; bemærker, at punktet med »supplerende oplysninger« for ERA og Eurojust vedrørte udvikling af et nyt budget-, regnskabs- og finanssystem (SUMMA) som et pilotprojekt for Kommissionen; bemærker, at punktet med »supplerende oplysninger« for EUAA vedrørte konsekvenserne af Ruslands ulovlige og uprovokerede angrebskrig mod Ukraine for EUAA's aktiviteter; bemærker, at punktet med »supplerende oplysninger« for eu-LISA vedrørte forsinkelser i gennemførelsen af ind- og udrejsesystemet og den dermed forbundne indvirkning på eu-LISA's drift; bemærker, at punktet med »supplerende oplysninger« for Frontex vedrørte det forhold, at dets regnskabssystem for andet år i træk ikke blev valideret, og en ukorrekt beregning af bidragene fra Schengenlande uden for Unionen, hvorved disse betalte 3,2 mio. EUR mindre til Frontex« budget for 2022, end de burde have gjort; bemærker, at punktet med »supplerende oplysninger« for ESMA vedrørte usikkerheden i forbindelse med udfaldet af en retssag, og at dette punkt ifølge Revisionsrettens beretning også gælder fuldt ud for så vidt angår lovligheden og den formelle rigtighed af ESMA's betalinger;

13. noterer sig, at Revisionsretten vedrørende bidragene fra associerede Schengenlande gentagne gange bemærkede, at forskellige metoder i aftalerne til beregning af bidrag indebærer en risiko for ukorrekt gennemførelse af disse bidragsaftaler; noterer sig på baggrund af Revisionsrettens beretning dens opfordring til EUAA og Frontex om at samarbejde med Kommissionen om at præcisere retsgrundlaget for beregningen af bidragene fra de associerede Schengenlande til disse agenturers budgetter, om nødvendigt ved at genforhandle aftalerne med de associerede Schengenlande, så deres bidrag korrekt afspejler størrelsen af de associerede Schengenlandes økonomier i forhold til Unionens økonomi; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at tage dette spørgsmål op i de kommende forhandlinger med de associerede Schengenlande om nye aftaler, der vil omfatte de associerede Schengenlandes deltagelse i EUAA's og Frontex' arbejde, med henblik på at sikre større klarhed deri;

14. noterer sig med bekymring Revisionsrettens bemærkning om svagheder i forbindelse med forskellige aspekter af budgetforvaltningen, f.eks. for store fremførsler af bevillinger, høje forekomster af for sene betalinger og forhold vedrørende gebyrer/indtægter, med hensyn til 16 agenturer; noterer sig navnlig Revisionsrettens bemærkning angående strukturelle og tilbagevendende høje fremførsler med hensyn til fem agenturer (ACER, EFCA, ELA, eu-LISA og FRA); gentager sin opfordring til, at budgetprincippet om etårighed overholdes; tilslutter sig Revisionsrettens anbefaling om, at de pågældende agenturer bør forbedre deres budgetplanlægning og deres gennemførelsescyklusser yderligere for at undgå uforholdsmæssigt store forsinkelser i gennemførelsen af arbejdsprogrammer eller udbudsplaner; glæder sig over de foranstaltninger, der blev iværksat og gennemført i 2022 af flere agenturer (f.eks. ACER, eu-LISA og FRA) med henblik på at forbedre deres budgetplanlægning og gennemførelsescyklusser;

15. minder ikke desto mindre om, at det høje niveau af fremførsler i visse tilfælde også skyldes faktorer, der ligger uden for agenturernes kontrol, såsom arten af deres aktiviteter, der strækker sig over flerårige perioder, eller nødvendigheden af at falde tilbage på eksterne kontrahenter i perioder, der strækker sig ud over regnskabsåret, på grund af underbemanding;

16. noterer sig på baggrund af Revisionsrettens beretning bemærkningen om, at flere agenturer (f.eks. ECDC og Europol) i 2022 også godtgjorde agenturerne den moms, tilskudsmodtagerne havde betalt i forbindelse med de anmeldte omkostninger, hvilket var i strid med finansforordningens artikel 186, stk. 4, fordi tilskudsmodtagerne efter Revisionsrettens opfattelse var offentligretlige organer, som optrådte i deres egenskab af offentlig myndighed og derfor ikke havde ret til momsgodtgørelse; noterer sig de berørte agenturers argumenter om, hvorfor de er uenige med Revisionsretten på dette punkt; tilslutter sig Revisionsrettens anbefaling til agenturerne om ved forvaltning af tilskud at sikre overholdelse af de gældende regler, navnlig vedrørende momsgodtgørelse til modtagere, som er offentlige myndigheder; opfordrer netværket af EU-agenturer (EUAN) til at etablere en fælles forståelse af momsgodtgørelse i henhold til finansforordningen;

17. minder om betydningen af at etablere og opretholde en aktiv dialog mellem Kommissionen og agenturerne om tildelingen af passende ressourcer og udformningen af de respektive stillingsfortegnelser, navnlig med hensyn til den lønklasse, stillinger indplaceres i;

Performance

18. bemærker, at alle agenturer anvender forskellige systemer for centrale resultatindikatorer (KPI'er), planlagte output eller strategiske mål, der er fastsat som led i deres performancemåling; understreger, at EUAN kan hjælpe agenturerne med at anvende et fælles system af KPI'er; bemærker, at gennemførelsesgraden for 15 agenturers årlige arbejdsprogram oversteg 95 %, mens den for 14 agenturer var under 95 % i 2022; gentager sin opfordring til alle agenturerne om at aflægge rapport til dechargemyndigheden om gennemførelsesgraden for deres årlige arbejdsprogram i form af et konsolideret tal udtrykt i procent; glæder sig over de KPI'er, som blev opfyldt af agenturerne, og over at agenturerne har henledt opmærksomheden på foranstaltninger, der kan forbedre produktiviteten og effektiviteten af deres arbejde; henstiller imidlertid til agenturerne at notere sig de indikatorer, der endnu ikke er opnået, eller som halter bagefter; opfordrer agenturerne til at anvende EUAN-faciliteterne til at forbedre opnåelsen af disse indikatorer;

19. noterer sig alle agenturernes resultater og succeser i 2022, det første år af Ruslands uprovokerede og uberettigede militære krig mod Ukraine; roser i denne forbindelse de hurtige foranstaltninger, som agenturerne har truffet på forskellige områder såsom retlige og indre anliggender (f.eks. EUAA, Frontex, Europol, FRA), tilsyn med finansielle systemer (f.eks. ESMA), sikkerhed og forsvar (f.eks. EASA) og beskæftigelse, sociale anliggender og inklusion (f.eks. Eurofound) på trods af de udfordringer, der ikke blot er forbundet med den ulovlige krig i Ukraine, men også rekordhøje inflationsrater i hele Unionen og energikrisen;

20. understreger den værdifulde rolle, som EU-agenturerne spiller med hensyn til at hjælpe EU-institutionerne med at udforme og gennemføre politikker og ved at udføre specifikke tekniske, videnskabelige, operationelle og forvaltningsmæssige opgaver samt evidensbaseret forskning; gentager i denne forbindelse behovet for at udstyre agenturerne på et niveau, der svarer til de tildelte opgaver, med et tilstrækkeligt antal medarbejdere, der arbejder under stabile ansættelsesforhold, og med tilstrækkelige materielle ressourcer; gentager derfor behovet for at sikre tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer til at gøre det muligt for dem at fortsætte gennemførelsen af deres arbejdsprogrammer med en meget høj gennemførelsesrate for aktiviteter;

21. fremhæver den vigtige rolle, som EU's agenturer for retlige og indre anliggender (RIA) spiller, da de er uundværlige for gennemførelsen af Unionens politikker, og den vigtige støtte, de sikrer til Unionens institutioner og organer og til medlemsstaterne inden for sektorerne grundlæggende rettigheder, sikkerhed og retfærdighed ved at udføre operative, analytiske, forvaltningsmæssige og overvågningsmæssige opgaver; gentager derfor, at det er nødvendigt at sikre tilstrækkelige finansielle og menneskelige ressourcer til RIA-agenturerne;

22. påskønner det arbejde af høj kvalitet, der udføres af de agenturer, der arbejder inden for beskæftigelse, sociale anliggender, arbejdsmarkedsforhold og inklusion (Cedefop, Eurofound, EU-OSHA, ETF og ELA); bemærker desuden disse agenturers særlige mandat og den specifikke sammensætning af deres ledelsesorganer, som er baseret på trepartsprincippet og dermed omfatter repræsentanter for de nationale myndigheder og arbejdsmarkedets parter; anerkender, at ledelsesorganerne gennem deres medlemmer sikrer den nødvendige overensstemmelse mellem centrets arbejde og interessenternes behov og prioriteter; bemærker med tilfredshed indførelsen af hybridmøder og anvendelsen af skriftlige procedurer, som bidrager til at reducere udgifterne til fysiske møder;

23. understreger, at agenturerne er de bedst kvalificerede til at vurdere anvendelsen af ressourcer med henblik på at gennemføre deres årlige arbejdsprogrammer og udføre deres mandater effektivt; understreger behovet for, at agenturerne samarbejder med hinanden med henblik på at fordele ressourcerne korrekt; fremhæver, at agenturerne spiller en afgørende rolle med hensyn til at støtte de rigtige projekter i overensstemmelse med f.eks. den europæiske grønne pagt, den europæiske søjle for sociale rettigheder eller Unionens nye pagt om migration og asyl;

24. glæder sig over samarbejdet og koordineringen af arbejdet mellem agenturer, der beskæftiger sig med samme område, såsom de europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'er), RIA-agenturerne, agenturerne inden for beskæftigelse, sociale anliggender og inklusion samt andre, men også tværgående samarbejde mellem agenturer fra forskellige politikområder;

25. noterer sig med bekymring på baggrund af Revisionsrettens beretning afsløringerne fra to agenturer (EUAA og EUSPA) af den indvirkning, som den uprovokerede og urimelige angrebskrig mod Ukraine har haft på deres virksomhed; noterer sig i den forbindelse den øgede efterspørgsel efter bistand fra medlemsstater, der modtager flygtninge fra Ukraine, og den omstændighed, at Galileo-satellitter ikke længere kunne opsendes med russiske Sojuz-løfteraketter;

Effektivitet og gevinster

26. opfordrer agenturerne til fortsat at udvikle synergier (på områder som menneskelige ressourcer, udbud, digitalisering, bygningsforvaltning, IT-tjenester og cybersikkerhed) samt samarbejde og udveksling af god praksis med andre EU-agenturer med henblik på effektivitetsforbedringer, navnlig i betragtning af krigen i Ukraine og inflationspresset; opfordrer alle agenturerne til at indføre et system og kriterier til objektivt og detaljeret at overvåge og aflægge rapport til dechargemyndigheden om udviklingen fra det ene år til det andet hvad angår de gevinster og/eller besparelser, som agenturerne registrerer med hensyn til tid, personale, anvendt energi osv.; opfordrer alle agenturer til at koordinere, herunder med EUAN, med henblik på at finde frem til og anvende et fælles værktøj, der gør det muligt at aflægge rapport om sådanne gevinster/besparelser på en sammenlignelig måde;

27. insisterer på EUAN's vigtige rolle i udviklingen af synergier, herunder ved at hjælpe agenturerne med at optimere anvendelsen af deres budgetter, bl.a. gennem koordinering af fælles udbudsprocedurer, partnerskaber, revurdering af prioriteter og omkostningsreduktioner; anerkender i denne forbindelse det arbejde, der udføres af EUAN's ti tematiske delnetværk; minder endvidere om, at fælles initiativer samler forskellige perspektiver, mindsker dobbeltarbejde, fremmer læring og styrker forbindelserne mellem deltagerne; opfordrer EUAN til at styrke sin koordinerende rolle og foreslå flere fælles værktøjer, der kan hjælpe agenturerne;

28. glæder sig over Revisionsrettens horisontale revision, der giver en analyse af agenturernes reaktion på klima- og energikrisen og af, hvordan de rapporterede om deres klima- og energiresultater; noterer sig på baggrund af Revisionsrettens beretning og agenturernes svar på Parlamentets skriftlige spørgsmål, at ti agenturer (seks i 2021) ved udgangen af 2022 var EMAS-certificeret, og at 22 agenturer ikke var EMAS-certificeret (hvoraf processen for EMAS-certificering var i gang for 15 agenturers vedkommende); opfordrer alle de berørte agenturer til at fremskynde processen for modtagelse af EMAS-certificeringen;

29. bemærker med tilfredshed, at alle agenturer i varierende grad har indført foranstaltninger med henblik på at mindske deres miljøpåvirkning og yde et positivt bidrag til bæredygtig udvikling; roser de agenturer (f.eks. ACER), som formelt har vedtaget (og gennemført) en grøn handlingsplan; gentager sin anbefaling til alle agenturer om at vedtage flerårige handlingsplaner, der omfatter forpligtelser vedrørende mindskede CO_2-emissioner, som bl.a. kan opnås ved at anvende bæredygtige bygninger og arbejdspladser, optimere energiforbruget, fremme transportformer med lave CO_2-emissioner, anvende hybride arbejdsmetoder og prioritere indkøb af bæredygtige produkter og tjenesteydelser; opfordrer alle agenturer til at tage hensyn til miljømæssige aspekter, når de søger nye kontorlokaler; gentager EUAN's potentielle rolle i denne forbindelse med at bistå agenturerne ved at udarbejde en flerårig ad hoc-handlingsplan;

30. glæder sig over, at 19 ud af 33 decentrale agenturer har gennemført en virksomhedsplan for at forbedre energieffektiviteten og klimaneutraliteten; beklager imidlertid, at 14 ud af 33 decentrale agenturer ifølge Revisionsrettens beretning endnu ikke har gennemført nogen virksomhedsplaner for forbedring af deres aktiviteters energieffektivitet og klimaneutralitet; bemærker, at der i 2022 ikke var nogen agenturer, der offentliggjorde en bæredygtighedsrapport, og at Cedefop, EIT og Eurofound havde planer om at gøre dette fra 2024; tilslutter sig i denne forbindelse Revisionsrettens anbefaling og opfordrer indtrængende alle agenturer om til at forbedre deres klimaneutralitet og energieffektivitet gennem ajourførte virksomhedsplaner med klart definerede, kvantificerede referencescenarier og mål for reduktion af CO_2-fodaftryk og energiforbrug samt at rapportere om deres klima-, energi- og miljøpræstationer gennem offentliggørelse af bæredygtighedsrapporter eller miljøredegørelser;

31. minder om betydningen af at øge agenturernes digitaliseringsniveau med hensyn til interne operationer og forvaltning samt procedurer med henblik på omstilling til papirløse processer; bemærker, at denne positive udvikling har en indvirkning på omkostningseffektiviteten; glæder sig over, at der i 2022 er gjort yderligere fremskridt med hensyn til digitalisering og optimering af deres arbejdsgange og procedurer, navnlig inden for HR og udbudsprocedurer; tilskynder alle agenturer til at vedtage og indføre softwaren Advanced Qualified Signature og Qualified Electronic Signature med henblik på at opnå godkendelser og underskrifter fra både interne og eksterne modparter i udbuds- og kontraktdokumenter; opfordrer EUAN til at støtte alle initiativer til at fremskynde denne digitaliseringsproces og til fortsat at rapportere til dechargemyndigheden om de fremskridt, der gøres i digitaliseringsspørgsmål;

32. opfordrer Kommissionen til at sikre en bedre udnyttelse af agenturernes ekspertise inden for relevante politikområder med hensyn til f.eks. udarbejdelse af rapporter og studier, gennemførelse af forskning og undersøgelser, hvilket kan muliggøre en mere effektiv udnyttelse af Unionens budgetmidler sammenlignet med alternative løsninger; understreger i denne forbindelse det uudnyttede potentiale i de agenturer, der arbejder inden for beskæftigelse, sociale anliggender, arbejdsmarkedsforhold og inklusion med hensyn til at levere specifikke, relevante oplysninger og produkter af samme kvalitet som eksterne konsulenter, når deres mandater tillader det;

Personalepolitik

33. bemærker, at de 33 decentrale agenturer i 2022 oplyste, at de i alt beskæftiger 10 146 ansatte, herunder tjenestemænd, midlertidigt ansatte, kontraktansatte og udstationerede nationale eksperter (sammenlignet med 9 631 i 2021), hvilket udgør en stigning på 5,34 % i forhold til 2021; noterer sig på baggrund af Revisionsrettens beretning, at størstedelen af personalestigningen siden 2021 skyldes den fortsatte opbygning af de nyligt oprettede agenturer (f.eks. ELA) og udvidelsen af de agenturer, der har fået nye opgaver (EFCA, EUAA og Frontex); roser de agenturer (EIGE og EUSPA), der har opnået en gennemførelsesgrad på 100 % for deres stillingsfortegnelse i 2022;

34. bemærker, at der blev registreret tilfælde af udbrændthed (i alt 16 tilfælde) i fem agenturer, og at flere af de ansatte i 19 agenturer havde overarbejde i 2022 (13 i 2021); fremhæver, at ikke alle tilfælde af udbrændthed bliver registreret officielt; bemærker navnlig, at et stort antal ansatte havde overarbejde i EFSA (81 % af personalet) og Eurofound (97 % af personalet);

35. bemærker med bekymring, at personaleudskiftningsraten i 2022 var på over 5 % i 15 ud af 33 agenturer, idet fire af dem kom over 10 %; roser agenturerne (f.eks. EBA) for de målrettede foranstaltninger, de har truffet for at forebygge en høj personaleudskiftning; fremhæver betydningen af, at alle agenturer gennemfører foranstaltninger med henblik på at forbedre forvaltningen og fastholdelsen af talenter; forventer, at EUAN bliver et forum for sine medlemsagenturer med hensyn til udveksling af god praksis og, hvor det er muligt, samarbejde på dette område;

36. bemærker, at den geografiske balance blandt personalet i de decentrale EU-agenturer ligger en smule tættere på medlemsstaternes befolkning som procentdel af EU-27 end den geografiske balance blandt Kommissionens personale; beklager, at syv medlemsstater er underrepræsenterede, sytten medlemsstater er overrepræsenterede, og at der er en tilnærmelsesvis balance for tre medlemsstater; minder om, at agenturerne skal træffe konkrete foranstaltninger for at forbedre den geografiske balance; noterer sig på baggrund af undersøgelsen »The use of contract agents in decentralised agencies«, der blev offentliggjort den 15. maj 2023 (herefter »undersøgelsen«), at den økonomiske attraktivitet af stillingerne som kontraktansatte i forskellige regioner kan påvirke ansøgernes geografiske mangfoldighed;

37. fremhæver, at geografisk balance stadig er en udfordring for flere agenturer, hvor en betydelig procentdel af deres personale er statsborgere i den medlemsstat, hvor agenturerne er beliggende, f.eks. BEREC (58 % letter), Cedefop (47 % grækere), EFSA (49 % italienere) og EU-OSHA (46 % spaniere); anerkender, at agenturerne anvender meritbaserede udvælgelsesprocedurer, og at agenturerne i tilfælde af lige gode kvalifikationer vil foretrække de underrepræsenterede nationaliteter; opfordrer agenturerne til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre en afbalanceret og retfærdig geografisk repræsentation;

38. anerkender, at tiltrækning af talenter og sikring af en geografisk mangfoldig arbejdsstyrke er forbundet med agenturernes individuelle karakteristika (f.eks. beliggenhed, infrastruktur, skolegang, politikområde) og med nogle eksterne begrænsende faktorer (f.eks. konkurrence med den private sektor, jobusikkerhed som følge af kortvarige kontrakter, lave justeringskoefficienter); noterer sig med tilfredshed på baggrund af EUAN's rapport om opfølgningen på decharge for 2021 de foranstaltninger, som EUAN har truffet for at afhjælpe den manglende attraktivitet og gøre agenturernes personale mere repræsentativt med hensyn til alder, køn og geografisk oprindelse;

39. noterer sig med bekymring bemærkningerne i Revisionsrettens beretning om svaghederne vedrørende godtgørelser til udstationerede nationale eksperter, tilskud til praktikophold og ansættelsesprocedurer, og noterer sig, at Revisionsretten fremsatte otte bemærkninger, hvoraf tre var forbundet med uregelmæssige betalinger; opfordrer de berørte agenturer til at forbedre deres forudgående kontrol, således at betalingerne foretages på grundlag af dokumentation og de gældende regler;

40. noterer sig en let forbedret kønsfordeling i 2022 i forhold til 2021 i den øverste ledelse og på mellemlederniveau med 66,59 % mænd og 33,41 % kvinder (i 2021 henholdsvis 68 % og 32 %) og blandt bestyrelsesmedlemmerne med 60,33 % mænd og 39,67 % kvinder (i 2021 henholdsvis 62 % og 38 %); bemærker, at der var sket en forværring hvad angår den kønsfordeling, der blev indberettet for personalet som helhed, med 54,26 % mænd og 46,74 % kvinder (i 2021 henholdsvis 50,3 % og 49,7 %); opfordrer agenturerne til at arbejde på at forbedre kønsfordelingen i den øverste ledelse yderligere; gentager sin opfordring til Kommissionen og medlemsstaterne om at sikre en ligelig kønsfordeling, når de indstiller og udnævner medlemmer af ledelsen eller bestyrelsen; minder om agenturernes ambition om at tilpasse sig til Kommissionen og opnå en kønsfordeling på 50 % på alle forvaltningsniveauer inden udgangen af 2024;

41. bemærker, at alle agenturer har truffet foranstaltninger til at forbedre personalets trivsel på arbejdspladsen og balancen mellem arbejdsliv og privatliv; bemærker, at antallet og effekten af sådanne foranstaltninger varierer betragteligt fra agentur til agentur, og at der ikke synes at være nogen fælles referenceramme på tværs af agenturer; opfordrer EUAN til at koordinere bestræbelserne på at udvikle en fælles referenceramme i denne henseende; bemærker med tilfredshed, at et stort flertal af agenturerne har indført foranstaltninger til integration af personer med handicap, idet sådanne foranstaltninger spænder fra fysiske tilpasninger såsom at gøre bygninger tilgængelige for kørestole og installere ramper ved de vigtigste adgangspunkter til tilpasninger af personalets arbejdsstationer, særlige arbejdsordninger for ansatte med handicap og tilvejebringelse af specifikt udstyr baseret på individuelle behov; glæder sig desuden over andre foranstaltninger, der omfatter integration af inklusiv praksis i HR-politikker, såsom fremme af ansøgninger fra ansøgere med handicap, sikring af, at ansættelsesprocedurerne er ikkediskriminerende i tilfælde af handicap, uddannelse af HR-personale og udvælgelseskomitéer i mangfoldigheds- og inklusionsspørgsmål og tilbud om vejledning i at opdage og modvirke ubevidst bias; opfordrer agenturerne med større budgetter til at afspejle deres investeringer i foranstaltninger til integration af personer med handicap og til at forbedre personalets trivsel på arbejdspladsen og balance mellem arbejdsliv og privatliv i overensstemmelse hermed;

42. bemærker, at 17 agenturer allerede har vedtaget chartret om mangfoldighed og inklusion, som var blevet godkendt af den arbejdsgruppe (WGDI), der beskæftiger sig med spørgsmål vedrørende mangfoldighed og inklusion; opfordrer de resterende agenturer til at vedtage det pågældende charter hurtigst muligt; glæder sig over den aktive udvikling i den arbejdsgruppe (WGDI), der beskæftiger sig med spørgsmål vedrørende mangfoldighed og inklusion, og som EUAN har nedsat; noterer sig i denne forbindelse med tilfredshed de forskellige aktiviteter og arrangementer, som EUAN organiserede i 2022, såsom: — onlinesamtaler om »Redefining Leadership — Women at the helm of the EU Agencies«, om »Overcoming alpha leadership culture: how everyone can become a successful leader« og i anledning af den internationale handicapdag under navnet »Finding our Strength in Vulnerability«; — EUAN's priser for mangfoldighed og inklusion, der vil belønne administrative initiativer og HR-initiativer, som fremmer bevidstheden om og gennemførelsen af praksis vedrørende mangfoldighed og inklusion, der i øjeblikket følges i agenturerne; opfordrer EUAN til at give dechargemyndigheden resultaterne af undersøgelsen vedrørende mangfoldighed og inklusion blandt agenturernes personale; opfordrer EUAN til fortsat at aflægge rapport til dechargemyndigheden om de fremskridt, der er gjort vedrørende mangfoldighed og inklusion;

43. minder om vigtigheden af at udvikle en langsigtet HR-politik om balance mellem arbejdsliv og privatliv, livslang vejledning og tilbuddet om specifikke uddannelsesmuligheder for karriereudvikling, kønsbalance på alle personaleniveauer, telearbejde, retten til at være offline, forbedring af den geografiske balance for at have en passende repræsentation fra alle medlemsstater og rekruttering og integration af personer med handicap samt fremme af ligebehandling af disse og af deres muligheder;

44. bemærker, at alle agenturer for alle deres ansatte har indført en politik og foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af chikane, og at nogle af agenturerne har indført særlige tiltag (f.eks. uddannelseskurser, oplysnings- eller coachingarrangementer) for ledere og mellemledere; bemærker endvidere, at otte agenturer rapporterede, at de havde 23 igangværende eller afsluttede sager om chikane i 2022; bemærker, at man i nogle agenturer (f.eks. ECDC, ENISA og EUAA) søger støtte fra eksterne advokatfirmaer med speciale i personaleret for EU-ansatte (EU-personalevedtægten) til procedurer vedrørende personalet (f.eks. sager om chikane), også i tilfælde, hvor agenturerne har egne juridiske tjenester; bemærker på baggrund af EUAN's rapport om opfølgningen på decharge for 2021, at agenturerne i de fleste tilfælde ikke havde nogen tilfælde af chikane, hvor de var nødt til at søge støtte fra eksterne advokatfirmaer eller rådgivere;

45. bemærker, at Litauens højesteret i sin afgørelse af 23. februar 2022 fulgte EU-Domstolens dom i sag C-948/19, hvorved vikaransatte ved EU-agenturer blev anset for at være omfattet af anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/104/EF ([4]); opfordrer alle agenturerne til at prioritere fastansatte medarbejdere frem for eksterne konsulenter med henblik på at sikre arbejdsvilkår af høj kvalitet og for at forhindre tab af viden og erfaring;

46. minder om, at decentrale agenturer har mulighed for at ansætte op til 65 % af deres samlede personale som kontraktansatte i overensstemmelse med Unionens personalevedtægt, en bestemmelse, der skal give fleksibilitet; bemærker i denne forbindelse på baggrund af udvekslingen af synspunkter fremsat under den offentlige høring (»Personale og andre ressourcer i EU-agenturer, -organer og fællesforetagender«, herefter »den offentlige høring«), der blev afholdt i Parlamentet den 27. juni 2023, og på baggrund af undersøgelsen, at Kommissionens ensartede procedurer for fastsættelse af antallet af kontraktansatte ikke giver fleksibilitet til at ansætte kontraktansatte på grundlag af en vurdering af arbejdsbyrden i overensstemmelse med agenturernes mandat og begrænser deres evne til at tilpasse sig nye behov på en smidig måde; bemærker også på baggrund af den offentlige høring, at omkostningerne i forbindelse med vikarer, der anvendes til at håndtere kortsigtede forretningsmæssige behov og fravær, væsentligt overstiger omkostningerne i forbindelse med de kontraktansatte, hvilket er en udfordring i lyset af EU-Domstolens dom af 11. november 2021 (sag C-948/19), der forpligter agenturerne til at følge princippet om lige løn for samme opgaver, uanset deres kontraktmæssige situation; gentager sin opfordring til agenturerne om i videst muligt omfang at forlade sig på fastansat personale for at sikre arbejdsvilkår af høj kvalitet og for at forhindre tab af viden og erfaring og opfordrer Kommissionen til at sikre passende allokering af menneskelige ressourcer;

47. bemærker på baggrund af undersøgelsen, at antallet af kontraktansatte med hensyn til arbejdsstyrkens sammensætning har været stigende i de decentrale agenturer i løbet af det seneste årti, både i absolutte tal og som en relativ andel af den samlede arbejdsstyrke: fra 17 % i 2012 til 21 % i 2021, idet antallet af kontraktansatte i kategori IV er steget mest over tid (med en andel på op til 46 % på tværs af alle ansættelsesgrupper i 2019), hvilket potentielt tyder på, at agenturerne måske ansætter kontraktansatte til at udføre centrale opgaver inden for agenturernes mandat; forstår, at ansættelse af kontraktansatte som en integreret del af arbejdsstyrken hjælper agenturerne med at håndtere udtømmelsen af mulighederne for effektivitetsgevinster og samtidig indrette sig efter de øgede ansvarsområder med færre stillinger; påpeger imidlertid, at forskelle i kontrakttyper for lignende opgaver har betydelige konsekvenser for de kontraktansattes samlede arbejdsoplevelse og deres motivation, og at den højere rotation af kontraktansatte, der arbejder inden for mere specialiserede roller, kan give udfordringer, når det gælder om at bevare organisatorisk viden; bemærker desuden på baggrund af undersøgelsen forskellene mellem de kontraktansattes løn og de lokale lønninger på tværs af medlemsstaterne, idet lønnen for kontraktansatte i alle ansættelsesgrupper for nogle agenturers vedkommende (EEA, Eurofound og Europol) var lavere end gennemsnitslønnen i medlemsstaterne (DK, IE og NL), mens lønnen for kontraktansatte i andre agenturer (f.eks. ENISA og EIGE) var højere end de lokale lønninger (EL og LT); bemærker, at ansættelsesprocessen for kontraktansatte varierer fra tre til ni måneder eller mere, og at lønforskellene for de forskellige roller kan påvirke ansættelsesprocedurerne og deres succesrate;

Forebyggelse og håndtering af interessekonflikter samt gennemsigtighed

48. bemærker, at alle agenturer med en enkelt undtagelse har indført en politik for forebyggelse og håndtering af interessekonflikter; glæder sig over de skridt, som de fleste agenturer har taget for at styrke deres interne procedurer og kontroller vedrørende potentielle »svingdørssituationer« og sikre fuld overholdelse af de gældende regler i Unionens personalevedtægt; bemærker på baggrund af EUAN's rapport om opfølgningen på decharge for 2021, at agenturernes bestyrelsesmedlemmer i de fleste tilfælde kommer fra offentlige institutioner på nationalt plan, hvilket betyder, at den potentielle interessekonflikt ligger på et relativt lavt niveau; bemærker på baggrund af samme rapport, at bestyrelsesmedlemmerne for størstedelens vedkommende er ansvarlige for ledelse og tilsyn (de træffer kun i meget få tilfælde driftsmæssige beslutninger), og når sådanne medlemmer skal arbejde i regulerede industrier, træffes der visse restriktive foranstaltninger rettet mod dem, under hensyntagen til at der ikke er nogen retlig forpligtelse for de pågældende medlemmer til f.eks. at ansøge om tilladelse til at tiltræde en stilling; opfordrer EUAN til at forelægge Parlamentet en udtømmende liste over sådanne restriktive foranstaltninger, som agenturerne træffer i praksis; bemærker endelig på baggrund af undersøgelsen, at kontraktansatte ikke synes at have større risiko for at bidrage til »svingdørsproblematikken«;

49. bemærker på baggrund af EUAN's rapport om opfølgningen på decharge for 2021, at agenturerne i nogle tilfælde anser deres grad af eksponering for risiko for interessekonflikter og pres fra lobbyister for at være lav på grund af deres missioner, de opgaver, de udfører, og det miljø og den kontekst, de opererer i, hvilket påvirker deres opfattelse af, i hvilket omfang de har brug for en strategi til bekæmpelse af korruption, mens andre agenturer på grund af deres øgede eksponering for en sådan risiko har indført fuldt udbyggede strategier til bekæmpelse af korruption, som i nogle tilfælde er udviklet sammen med OLAF; gentager i denne forbindelse, at det er nødvendigt regelmæssigt at ajourføre reglerne om gennemsigtighed, uforenelighed, interessekonflikter og »svingdørssituationer« samt ulovlig lobbyvirksomhed og strategier til bekæmpelse af bedrageri; bemærker på baggrund af agenturernes rapport om opfølgningen på decharge for 2021, at de fleste agenturer ikke planlægger at udvikle en intern strategi til bekæmpelse af korruption, idet strategierne til bekæmpelse af svig for nogle agenturers vedkommende (f.eks. EBA og EIOPA) omfatter en strategi for bekæmpelse af korruption;

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/104/EF af 19. november 2008 om vikararbejde (EUT L 327 af 5.12.2008, s. 9).

50. glæder sig over offentliggørelsen af registreringen af alle interesserepræsentanters, interessenters og lobbyisters møder med agenturerne, hvor der bliver holdt sådanne møder; opfordrer de agenturer (f.eks. EASA), som ikke har oprettet en webside til offentliggørelse af sådanne møder, til at gøre dette hurtigst muligt; bemærker, at nogle agenturer (f.eks. BEREC, Cepol, CdT og EU-OSHA) på grund af arten af deres aktiviteter ikke afholder møder med lobbyister;

51. bemærker, at alle agenturer anmoder deres bestyrelsesmedlemmer og øverste ledelse om interesseerklæringer og offentliggør disse på deres websted; bemærker endvidere, at de fleste agenturer på deres websted offentliggør CV'er for eller en kort baggrundsbeskrivelse af deres bestyrelsesmedlemmer, ledende personale, eksterne eksperter og interne eksperter; fremhæver, at nogle af bestyrelsesmedlemmernes og suppleanternes CV'er ikke offentliggøres for nogle agenturers vedkommende (f.eks. Cedefop, EFSA, ELA og ENISA); opfordrer de pågældende agenturer til at offentliggøre de pågældende CV'er på deres websteder hurtigst muligt;

52. fremhæver, at de fleste agenturer rapporterede, at de ikke havde sager om interessekonflikter i 2022, mens ni agenturer har rapporteret om sådanne sager; bemærker, at de undersøgte sager vedrørte tidligere beskæftigelse (ACER), manglende angivelse af økonomiske interesser vedrørende f.eks. et modtaget honorar eller en interesse hos et nært familiemedlem (EMA), ansættelsesprocedurer (EMSA), inddragelse af bestyrelsesmedlemmer i personalerelaterede procedurer (Eurojust) og ansættelse efter udtræden af tjenesten (Europol); roser agenturernes samlede afslutningsprocent (19 sager afsluttet ud af 21 indberettede og undersøgte) for sådanne sager, idet der blev truffet modforanstaltninger med henblik på at undgå negative konsekvenser for de pågældende agenturers interesser i 2022; gentager betydningen af at have solide interne regler og rammer, der har til formål at forebygge ethvert fænomen med chikane, interessekonflikter eller svingdørssituationer og dermed sikre de højeste etiske standarder og øge offentlighedens tillid til EU-institutionerne;

53. bemærker, at alle agenturer har indført en whistleblowerpolitik; bemærker, at der blev rapporteret om og undersøgt 52 whistleblowingsager, hvoraf 47 sager var afsluttet (herunder 37 om ekstern whistleblowing modtaget af EMA), og to sager (Frontex) blev undersøgt af OLAF i 2022; opfordrer alle agenturerne til at sikre, at de har særlige, sikre og effektive indberetningskanaler i overensstemmelse med de relevante krav i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 ([5]) om whistleblowing;

Udbud

54. bemærker med stor bekymring, at Revisionsretten konstaterede 48 svagheder i offentlige udbud i 2022 (sammenlignet med 34 i 2021 og 18 i 2020), og at antallet af berørte agenturer er tiltagende med 24 berørte agenturer i 2022 (sammenlignet med 22 agenturer i 2021 og 14 agenturer i 2020); er bekymret over, at sådanne svagheder fortsat er den største kilde til regelstridige betalinger som følge af uregelmæssige udbudsprocedurer indberettet enten i 2022 eller i de foregående år; tilslutter sig Revisionsrettens anbefaling om, at de berørte agenturer ved gennemførelsen af rammeaftaler kun bør anvende specifikke kontrakter til at indkøbe varer eller tjenesteydelser, der er omfattet af den relevante rammeaftale; tilslutter sig endvidere Revisionsrettens anbefaling om, at de berørte agenturer bør forbedre deres procedurer for offentlige udbud yderligere og sikre fuld overensstemmelse med de gældende regler, herunder med hensyn til betingelserne for ændringer af eksisterende kontrakter;

55. bifalder EU-agenturernes øgede brug af e-udbudsværktøjer; bemærker, at de mest almindelige e-PRIOR-moduler, der anvendes af agenturerne, er e-tendering, e-submission og e-invoicing; bemærker endvidere, at 20 agenturer i 2022 indførte værktøjet til forvaltning af offentlige udbud, syv agenturer testede det, og 23 agenturer har indført værktøjerne til kvalificeret elektronisk signatur; opfordrer alle agenturerne til at indføre disse værktøjer, arbejde videre hen imod fuld digitalisering af deres udbudsprocedurer og holde dechargemyndigheden orienteret om fremskridtene på dette område;

56. minder om vigtigheden af, at alle udbudsprocedurer sikrer en fair konkurrence mellem tilbudsgiverne og sikrer indkøb af varer og tjenesteydelser til den bedste pris, samtidig med at principperne om gennemsigtighed, proportionalitet, ligebehandling og ikkeforskelsbehandling overholdes; opfordrer alle agenturerne til at indføre alle de IT-værktøjer til e-udbud, som Kommissionen har udviklet; opfordrer alle agenturer til yderligere at forbedre deres procedurer for offentlige udbud og til at gå foran med et godt eksempel og gøre brug af den sociale klausul i det eksisterende EU-direktiv om offentlige udbud, så det sikres, at økonomiske aktører, der er involveret i offentlige kontrakter, overholder alle de gældende forpligtelser inden for miljø-, social- og arbejdsmarkedslovgivning, der er fastsat i EU-retten, national ret eller kollektive overenskomster eller i henhold til gældende internationale miljø-, social- eller arbejdsmarkedsretlige bestemmelser;

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten (EUT L 305 af 26.11.2019, s. 17).

Intern kontrol

57. noterer sig med bekymring de af Revisionsretten påpegede problemer med hensyn til forvaltnings- og kontrolsystemer (som ikke vedrører udbud og HR-forhold), hvor der i 2022 blev konstateret svagheder angående mangler med hensyn til dataenes kvalitet og fuldstændighed, afholdelse af udgifter uden korrekt delegation af beføjelser fra en anvisningsberettiget, manglende forudgående/efterfølgende kontrol og svagheder i forvaltningen af tilskud og forpligtelser; bemærker, at tre ud af de i alt 24 påpegede problemer på disse områder var forbundet med regelstridige betalinger; insisterer kraftigt på kravet om effektive forvaltnings- og kontrolsystemer for at undgå sådanne mangler; gentager sin opfordring om at styrke forvaltnings- og kontrolsystemerne for at sikre, at agenturerne fungerer korrekt;

58. bemærker, at alle agenturer ved udgangen af 2022 rapporterede, at de havde gennemført den reviderede COSO-baserede interne kontrolramme og foretaget den årlige vurdering af den interne kontrolramme; gentager sin opfordring til alle agenturer om som minimum at fremlægge resultaterne af vurderingen på komponentniveau, men tilskynder agenturerne til at aflægge rapport på et mere detaljeret niveau, f.eks. i henhold til princippet om intern kontrol;

59. bemærker, at det fremgår af Revisionsrettens beretning for så vidt angår opfølgningen på tidligere års bemærkninger, at 64 bemærkninger blev afsluttet i 2022, og at 57 bemærkninger stadig var ved at blive gennemført eller var udestående; opfordrer agenturerne til omhyggeligt at gennemføre bemærkningerne og yderligere forbedre deres interne kontrolrammer; bemærker endelig, at otte agenturer rapporterede, at de havde 23 sager, der blev behandlet af OLAF i 2022, og at 11 af disse sager blev afsluttet samme år;

Øvrige bemærkninger

60. glæder sig over de yderligere skridt, som agenturerne tog i 2022 til at styrke deres cybersikkerhed og beskytte de digitale registre, som de er i besiddelse af; roser de agenturer (ECDC, ECHA, EIGE og ENISA), der har vedtaget eller ajourført deres politikker for cybersikkerhed og informationssikkerhed i lyset af EU-forordningerne om cybersikkerhed og informationssikkerhed i Unionens institutioner og organer; bemærker, at nogle agenturer (f.eks. Cepol) endnu ikke har vedtaget sådanne politikker, fordi der i deres stillingsfortegnelse mangler de stillinger, som ville være nødvendige for at gennemføre de nævnte forordninger; opfordrer de berørte agenturer til at finde midlertidige løsninger (såsom deling af de relevante ressourcer med andre agenturer) så hurtigt som muligt og finde frem til en permanent løsning; opfordrer EUAN til at fremme en bedre udveksling mellem agenturerne i denne forbindelse; opfordrer de berørte agenturer til at holde dechargemyndigheden underrettet om de fremskridt, der gøres i denne henseende;

61. bemærker på baggrund af udvekslingen af synpunkter fremsat under den offentlige høring, at 1) cybertruslerne bliver stadig større, og ENISA's budget bør øges tilsvarende, selv om det ikke får pålagt nye opgaver, men blot oplever en forøgelse af rækkevidden heraf; 2) ENISA med Kommissionens retsakter om cybersolidaritet og cyberrobusthed vil få nye opgaver uden yderligere ressourcer; 3) det er meget vigtigt sammen med agenturerne ved hjælp af en klar og gennemsigtig metode at foretage og formalisere en vurdering af de ressourcer, der er nødvendige, når agenturernes mandater styrkes, eller rækkevidden heraf øges; opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til disse aspekter og minder om, at det for så vidt angår cybersikkerhed er nødvendigt, at hvert agentur foretager investeringer for at opfylde de retlige krav;

62. glæder sig over de skridt, som agenturerne har taget for at fremlægge og offentliggøre resultaterne af deres arbejde gennem forskellige kanaler, herunder deres websteder og sociale medier; opfordrer agenturerne til at fortsætte deres indsats og formidle relevante oplysninger om deres performance til unionsborgerne og offentligheden i et klart og tilgængeligt sprog for at sikre større gennemsigtighed og offentlig ansvarlighed ved at udnytte medierne og de sociale medier bedre; forventer, at agenturerne aflægger rapport til dechargemyndigheden i denne henseende;

63. glæder sig over Kommissionens meddelelse med titlen »EU's konkurrenceevne på lang sigt efter 2030«, der sigter mod at rationalisere og forenkle rapporteringskravene med 25 % for hvert af de grønne, digitale og økonomiske tematiske områder, og opfordrer EU-agenturerne til at strømline deres interne procedurer for at mindske unødvendige administrative byrder;

64. pålægger sin formand at sende denne beslutning til de agenturer, der er underlagt denne dechargeprocedure, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* (L-udgaven).